

Informatie brochure

Warmtewet

Warmtemeterservice B.V.

10-8-2021

De Warmtewet

Een Wet die de gemoederen al een aantal jaren bezig houdt. De Warmtewet is ooit bedoeld om gebruikers te beschermen tegen te hoge warmtekosten en efficiëntere installaties. Al sinds 2003 werd hier aan gewerkt en pas in 2013 trad deze Wet uiteindelijk in werking. Op dezelfde dag trad overigens ook gelijk de gewijzigde Wet in werking zodat de eerste versie eigenlijk nooit enige aandacht gekregen heeft.

Hoewel het doel van de Warmtewet wel duidelijk en begrijpelijk was, was de reikwijdte niet heel erg gelukkig. Ook blokverwarming viel namelijk onder deze nieuwe Wet en dit gaf de nodige paniecreacties en soms grote wijzigingen in het afrekenen van energiekosten. Waar het grote doel het verlagen van warmtekosten was, bleek dit in veel gevallen juist tot hogere kosten te leiden en dat juist in gevallen waar geen winstoogmerk van toepassing was. Blokverwarming komt namelijk veelal voor bij Woningcorporaties en Verenigingen van Eigenaren en die hebben geen winstoogmerk.

Inhoud

De Warmtewet	2
Inleiding	4
Energy Efficiency Directive – Richtlijn 2012/27/EU 25 oktober 2012	5
De belangrijkste punten	5
Artikel 9 – Meting	5
Energy Efficiency Directive – Richtlijn 2021/0203 14 juli 2021	6
Wet van 17 juni 2013, houdende regels omtrent de levering van warmte aan verbruikers (Warmtewet) – gepubliceerd in Staatsblad 325, jaargang 2013	7
De belangrijkste punten	7
Het begrip warmte	7
Het begrip verbruiker	7
Vergunning	7
Maximum prijs	7
Gespecificeerde nota	8
Meter	8
Wet van 17 juni 2013 tot wijziging van de Warmtewet in verband met enkele aanpassingen – gepubliceerd in Staatsblad 326, jaargang 2013	9
De belangrijkste wijzigingen	9
Verbruiker	9
Hoofdstuk 2	9
Artikel 2	9
Artikel 5	9
Artikel 8 en 8a	10
Wet van 4 juli 2018 tot wijziging van de Warmtewet (wijzigingen naar aanleiding van de evaluatie van de Warmtewet) – gepubliceerd in Staatsblad 311, jaargang 2018	11
De belangrijkste wijzigingen	11
Verbruiker	11
Artikel 1a	11
Artikel 8a	11
Wet houdende regels omtrent productie, transport en levering van warmte (Wet collectieve warmtevoorziening) – Voorstel van Wet, 22 juni 2020	12
De belangrijkste wijzigingen	12
Kleinverbruiker	12
Warmtebedrijf	12
§ 2.2. Aanwijzing van een warmtebedrijf	12
§ 2.4.6. Meten van het verbruik van warmte	13

De uitleg en interpretatie	15
Warmtewet – periode t/m 2018	15
Warmtewet – periode vanaf 2019	15
Wet collectieve warmtevoorziening (Warmtewet 2.0).....	16
Overlapping en onduidelijkheid	16
Terug naar het verleden?	17
Mogelijke redenen	17
Aantekeningen	18
Meer informatie	19

Inleiding

De aanleiding van deze brochure is een steeds vaker voorkomende vraag hoe een en ander nu zit. Geldt de Warmtewet nu wel of niet, moeten we nu wel of geen meetsysteem plaatsen, en wat als we geen meters plaatsen, hoe wordt er dan gehandhaafd.

Daarnaast komt de vraag ineens ook vaker naar voren of er ook van het gebruik van een meetsysteem afgestapt kan worden. Dit is natuurlijk juist een compleet omgekeerde situatie van hetgeen oorspronkelijk vanuit het licht van de Warmtewet beoogd was.

Juist met de invoering van de Warmtewet zijn in veel gevallen de warmtekosten flink omhoog gegaan - hetgeen overigens wel past in de visie: de gebruiker betaald -, echter is dit vaak het gevolg van een minder efficiënt werkende installatie of een onvoldoende geïsoleerd gebouw en niet direct het gevolg van foutief of bovenmatig stookgedrag.

Deze brochure geeft wat meer inzicht in de gevolgen van de Wet en duidt een aantal punten aan die nog steeds onvoldoende duidelijkheid kennen.

Energy Efficiency Directive – Richtlijn 2012/27/EU 25 oktober 2012

De belangrijkste punten

Artikel 9 – Meting

Artikel 9

Meting

1. De lidstaten zorgen ervoor dat eindafnemers van elektriciteit, aardgas, stadsverwarming, stadskoeling en warm water voor huishoudelijke doeleinden, voor zover dit technisch mogelijk en financieel redelijk is en voor zover dit in verhouding staat tot de potentiële energiebesparingen, tegen concurrerende prijzen de beschikking krijgen over individuele meters die het daadwerkelijke energieverbruik van de eindafnemer nauwkeurig weergeven en informatie geven over de werkelijke tijd van het verbruik.

3. Ingeval de verwarming en koeling of warmwatervoorziening van een gebouw geleverd wordt door een stadsverwarmingsnet of door een centrale bron die verschillende gebouwen bedient, wordt een warmtemeter of een warmwatermeter geïnstalleerd bij de warmtewisselaar of het leveringspunt.

In appartementengebouwen en multifunctionele gebouwen met een centrale verwarmings-/koelingsbron of met levering vanuit een stadsverwarmingsnet of een centrale bron die verschillende gebouwen bedient, worden uiterlijk op 31 december 2016 ook individuele verbruiksmeters geïnstalleerd om het warmte- of koelingsverbruik of warmwaterverbruik voor iedere eenheid te meten, waar dat technisch haalbaar en kostenefficiënt is. Als het gebruik van individuele verwarmingsmeters technisch niet haalbaar of niet kostenefficiënt is om warmteverbruik te meten, worden individuele warmtekostenverdelers gebruikt om het warmteverbruik van elke radiator te meten, tenzij de lidstaat aantoonst dat de installatie van die warmtekostenverdelers niet kostenefficiënt is. In die gevallen kunnen alternatieve kostenefficiënte methoden voor de meting van het warmteverbruik worden overwogen.

De Energy Efficiency Directive is een Europese richtlijn. Elk lidstaat in Europa heeft zich geconformeerd aan deze en dient dan ook een en ander in het eigen land op te nemen in de wet- en regelgeving.

De betreffende artikelen ten aanzien van het meten van warmteverbruiken zijn opgenomen in de Warmtewet. Voor elektra en gas geldt dat deze in de dienovereenkomstige regelgeving zijn opgenomen.

Energy Efficiency Directive – Richtlijn 2021/0203 14 juli 2021

Voorstel tot verdere aanscherping van de bestaande Europese richtlijn. De beoogde en afgesproken doelstellingen lijken niet gehaald te worden. Er moet een inhaalslag gemaakt worden en regels moeten derhalve aangescherpt worden.

Ook geeft de nieuwe Directive de mogelijkheid om meer in te spelen op nieuwe technieken en ontwikkelingen.

Elk lidstaat zal dus opnieuw aan de bak moeten en de lokale wet- en regelgeving dienovereenkomstig moeten aanpassen.

Wet van 17 juni 2013, houdende regels omtrent de levering van warmte aan verbruikers (Warmtewet) – gepubliceerd in Staatsblad 325, jaargang 2013

De belangrijkste punten

Het begrip warmte

d. *warmte*: warm water of tapwater bestemd voor ruimteverwarming of -koeling, sanitaire doeleinden en huishoudelijk gebruik;

Het begrip verbruiker

g. *verbruiker*: een persoon die warmte afneemt van een warmtenet en een aansluiting heeft van maximaal 1.000 kilowatt;

Vergunning

Artikel 2

1. Het is verboden zonder vergunning warmte te leveren aan verbruikers.
2. Het verbod, bedoeld in het eerste lid, geldt niet ten aanzien van het leveren van warmte, voor zover dit leveren geschiedt door een persoon die:
 - a. hetzij warmte levert aan ten hoogste 10 personen tegelijk;
 - b. hetzij per jaar niet meer warmte levert dan 10.000 gigajoules;
 - c. hetzij eigenaar is van de gebouwen, ten behoeve waarvan de warmte wordt geleverd.

Maximum prijs

Artikel 4

1. De raad van bestuur van de mededingingsautoriteit stelt een maximumprijs vast voor de levering van warmte. De maximumprijs is gebaseerd op de integrale kosten die een verbruiker zou moeten maken voor het verkrijgen van dezelfde hoeveelheid warmte bij het gebruik van gas als energiebron. Deze kosten worden bepaald met de rendementsmethode. Het besluit tot vaststelling van een maximumprijs wordt bekendgemaakt in de Staatscourant.
3. Na de vaststelling van een maximumprijs, bedoeld in het eerste lid, worden de prijzen voor levering van warmte die hoger zijn dan de maximumprijs van rechtswege gesteld op die maximumprijs.

Gespecificeerde nota

3. Een vergunninghouder verstrekt de verbruikers aangesloten op zijn warmtenet tenminste eenmaal jaarlijks een volledige en voldoende gespecificeerde nota met betrekking tot de prijs voor levering van warmte. De prijs voor levering van warmte is opgebouwd uit een leveringsafhankelijk deel, uitgedrukt in een bedrag in Euro per GJ, en een leveringsonafhankelijk deel uitgedrukt in een bedrag in Euro. Het aansluittarief, bedoeld in artikel 6, eerste lid, wordt als onderdeel van het leveringsonafhankelijk deel van de prijs voor levering van warmte afzonderlijk op de nota gespecificeerd.

Meter

6. Op daartoe strekkend verzoek biedt de vergunninghouder de verbruiker tegen een redelijke prijs en redelijke voorwaarden een geschikte warmtewisselaar en een geschikte meter voor het meten van de geleverde hoeveelheid warmte te huur of te koop aan. Desgevraagd biedt de vergunninghouder aan de verbruiker een overeenkomst tot onderhoud van de warmtewisselaar en de meter bestemd voor het meten van de geleverde hoeveelheid warmte aan.

Deze versie van de Warmtewet is zeer rigoureuus en wordt dan ook direct opgevolgd door de gewijzigde versie van de Wet.

Wet van 17 juni 2013 tot wijziging van de Warmtewet in verband met enkele aanpassingen – gepubliceerd in Staatsblad 326, jaargang 2013

De belangrijkste wijzigingen

Verbruiker

2. In onderdeel g wordt «maximaal 1000 kilowatt» gewijzigd in: maximaal 100 kilowatt.

Hoofdstuk 2

Het gehele hoofdstuk 2 wordt aangepast. Alle artikelen in hoofdstuk 2 worden gewijzigd en vervangen dus die vanuit de oorspronkelijke versie van de Warmtewet.

Er zijn enkele aspecten die tot discussie (kunnen) leiden:

Artikel 2

4. Een leverancier onthoudt zich van iedere vorm van ongerechtvaardigd onderscheid jegens zijn verbruikers.

Dit punt leidt in veel gevallen tot het afschaffen van de reductiefactoren voor ongunstige ligging. Hier kunnen we wellicht uit opmaken dat dergelijke reductiefactoren ongerechtvaardigd waren.

In feite betekent dit juist dat dergelijke reductiefactoren wel degelijk toegepast kunnen worden mits ze maar gerechtvaardigd zijn.

Artikel 5

2. De maximumprijs:

- a. is gebaseerd op de integrale kosten die een verbruiker zou moeten maken voor het verkrijgen van dezelfde hoeveelheid warmte bij het gebruik van gas als energiebron. Deze kosten worden bepaald met de rendementsmethode;
- b. is opgebouwd uit een gebruiksafhankelijk deel, uitgedrukt in een bedrag in euro per gigajoule, en een gebruiksonafhankelijk deel uitgedrukt in een bedrag in euro.

Waar eerst het volledige gebruiksafhankelijke deel uitgedrukt werd in een bedrag in euro per gigajoule, geldt dit nu nog slechts voor de maximumprijs.

Het gebruiksafhankelijke deel mag dus nu ook in een andere eenheid met dienovereenkomstige prijs worden uitgedrukt. Voor warmtekostenverdelers mag dit deel dus worden uitgedrukt in een prijs per WE. Een relatie tot de prijs of verbruik in gigajoule (GJ) moet wel aangetoond worden.

Artikel 8 en 8a

Waar dit in de oorspronkelijke versie een onderdeel was van artikel 5, is dit gehele aspect nu ondergebracht in een nieuw artikel 8 en 8a. Hierin zijn aanvullende voorwaarden genoemd ten aanzien van het ter beschikking stellen van een meter.

Artikel 8

1. Een leverancier heeft tot taak er zorg voor te dragen dat binnen een redelijke termijn en tegen redelijke tarieven en voorwaarden aan verbruikers een warmtewisselaar ter beschikking wordt gesteld door middel van verhuur wanneer:

- a. een bestaande warmtewisselaar dient te worden vervangen;
- b. een nieuwe warmtewisselaar wordt geïnstalleerd in een nieuw gebouw.

2. Een leverancier heeft tot taak er zorg voor te dragen dat binnen een redelijke termijn aan verbruikers een individuele meter ter beschikking wordt gesteld door middel van verhuur die het actuele warmteverbruik kan weergeven en die informatie kan geven over de tijd waarin sprake was van daadwerkelijk verbruik, wanneer:

- a. een verbruiker hierom vraagt, tenzij het ter beschikking stellen technisch onmogelijk is of financieel niet redelijk is;
- b. een bestaande meter wordt vervangen, tenzij het ter beschikking stellen technisch onmogelijk is of niet kostenefficiënt is in verhouding tot de geraamde potentiële besparingen op lange termijn;
- c. een nieuwe aansluiting wordt gemaakt in een nieuw gebouw;
- d. een gebouw ingrijpend wordt gerenoveerd.

Artikel 8a

1. Indien de leverancier de aan de verbruiker in rekening te brengen kosten voor de levering van warmte niet baseert op een individuele warmtemeter als bedoeld in artikel 8, baseert hij, onverminderd artikel 8, tweede lid, de kosten met inachtneming van artikel 2, vierde lid, op individuele warmtekostenverdelers die het warmteverbruik van elke radiator meten, tenzij de installatie daarvan niet kostenefficiënt is.

Wet van 4 juli 2018 tot wijziging van de Warmtewet (wijzigingen naar aanleiding van de evaluatie van de Warmtewet) – gepubliceerd in Staatsblad 311, jaargang 2018

De belangrijkste wijzigingen

Verbruiker

- *verbruiker*: een persoon die warmte afneemt van een warmtenet of een in pandig leidingstelsel en:
 - i. een individuele aansluiting heeft van maximaal 100 kilowatt, of
 - ii. een centrale aansluiting heeft van meer dan 100 kilowatt, warmte levert aan een verbruiker als bedoeld onder i en tevens:
 - 1° optreedt als verhuurder voor een verbruiker als bedoeld onder i, of
 - 2° een vereniging van eigenaars of een daarmee vergelijkbare rechtsvorm is waarbij een verbruiker als bedoeld onder i is aangesloten;

Artikel 1a

Artikel 1a

1. Deze wet is van toepassing op levering van warmte aan verbruikers, met uitzondering van levering van warmte door een leverancier die:
 - a. tevens optreedt als verhuurder voor de verbruiker aan wie hij warmte levert ten behoeve van de door hem aan de verbruiker verhuurde woon- of bedrijfsruimte;
 - b. tevens de vereniging van eigenaars of een daarmee vergelijkbare rechtsvorm is waarbij:
 - i. de verbruiker aan wie warmte geleverd wordt als lid is aangesloten, of
 - ii. een verhuurder als bedoeld in onderdeel a als lid is aangesloten, of
 - c. tevens een vereniging van eigenaars is waarbij meerdere verenigingen van eigenaars of daarmee vergelijkbare rechtsvormen als bedoeld in onderdeel b zijn aangesloten
2. In afwijking van het eerste lid zijn de artikelen 8, tweede tot en met vierde, zesde, zevende en negende lid, en 8a van toepassing op leveranciers als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 8a

5. Indien een onroerende zaak, die is gebouwd voor inwerkingtreding van dit lid, bestaat uit meerdere woon- of bedrijfsruimten kan de leverancier het individueel warmtegebruik van de verbruiker, zoals gemeten op grond van artikel 8 of artikel 8a, eerste of tweede lid, corrigeren aan de hand van correctiefactoren die door de leverancier zijn vastgesteld met inachtnaam van de daarvoor gangbare technische normen voor:
 - a. de ligging van woonruimten, en
 - b. leidingverliezen voor transportleidingen.

Wet houdende regels omtrent productie, transport en levering van warmte (Wet collectieve warmtevoorziening) – Voorstel van Wet, 22 juni 2020

De belangrijkste wijzigingen

De Warmtewet gaat volledig op de schop. Er wordt onderscheid gemaakt tussen kleine en grote warmtenetten, waarbij een klein warmtenet maximaal 500 aansluitingen kent en de link gelegd wordt naar bijvoorbeeld blokverwarming.

Kleinverbruiker

- *kleinverbruiker*: natuurlijk persoon of rechtspersoon die warmte afneemt van een collectief warmtesysteem of een in pandig leidingstelsel en een individuele leveringsaansluiting heeft van maximaal 100 kilowatt met uitzondering van een persoon die warmte afneemt van:

- a. zijn verhuurder;
- b. de vereniging van eigenaars of een daarmee vergelijkbare rechtsvorm waarbij deze persoon is aangesloten;

Warmtebedrijf

- *warmtebedrijf*: natuurlijk persoon of rechtspersoon die zich bezig houdt met het transport en de levering van warmte en de productie of inkoop van warmte ten behoeve daarvan;

§ 2.2. Aanwijzing van een warmtebedrijf

Artikel 2.2

1. Het is verboden zonder aanwijzing van burgemeester en wethouders warmte te transporteren en te leveren aan verbruikers.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op het transport en de warmtelevering door een warmtebedrijf door middel van één collectief warmtesysteem aan ten hoogste 10 kleinverbruikers gezamenlijk.
3. Het is verboden door middel van een zelfstandig functionerend collectief warmtesysteem warmte te transporteren en te leveren aan natuurlijke personen of rechtspersonen die warmte afnemen van:
 - a. hun verhuurder;
 - b. de vereniging van eigenaars of een daarmee vergelijkbare rechtsvorm waarbij deze zijn aangesloten.
4. Het derde lid is niet van toepassing op het transport en de warmtelevering aan ten hoogste 10 natuurlijke personen of rechtspersonen met elk een individuele leveringsaansluiting van maximaal 100 kilowatt die gezamenlijk warmte afnemen van hun verhuurder of de vereniging van eigenaars of een daarmee vergelijkbare rechtsvorm waarbij deze personen zijn aangesloten.
5. De artikelen 2.22 en 2.24 tot en met 2.26 zijn van overeenkomstige toepassing op de warmtelevering aan de kleinverbruikers, bedoeld in het tweede lid, en personen, bedoeld in het vierde lid.

§ 2.4.6. Meten van het verbruik van warmte

Artikel 2.24

1. Een aangewezen warmtebedrijf installeert een warmtemeter bij een afleverset voor warmte.
2. Een aangewezen warmtebedrijf installeert tevens een individuele warmtemeter in iedere eenheid in een appartementengebouw of iedere eenheid in een multifunctioneel gebouw die warmte ontvangt uit een warmtenet waar dat technisch haalbaar en kostenefficiënt is.
3. Als de installatie van een individuele warmtemeter niet technisch haalbaar of niet kostenefficiënt is, installeert een aangewezen warmtebedrijf een individuele warmteverdeelverdeler waar dat kostenefficiënt is.
4. Als de installatie van een individuele warmteverdelmeter niet kostenefficiënt is, hanteert een aangewezen warmtebedrijf een andere kostenefficiënte methode voor de meting van het warmteverbruik.
5. De installatie van een individuele warmtemeter is in ieder geval technisch haalbaar en kostenefficiënt indien:
 - a. een bestaande warmtemeter wordt vervangen;
 - b. een nieuwe leveringsaansluiting wordt gemaakt in een nieuw gebouw;
 - c. een gebouw ingrijpend wordt gerenoveerd.
6. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de wijze waarop wordt bepaald in welke andere situaties de installatie van een individuele warmtemeter technisch haalbaar of kostenefficiënt is.

Artikel 2.25

1. Indien een aangewezen warmtebedrijf een warmtemeter of een warmteverdelmeter installeert, is deze op afstand uitleesbaar.
2. Een aangewezen warmtebedrijf leest meetgegevens van een verbruiker, die beschikt over een warmtemeter of een warmteverdelmeter die op afstand uitleesbaar is, niet op afstand uit indien de kleinverbruiker hierom verzoekt.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de eisen waaraan een warmtemeter en een warmteverdelmeter ten minste voldoet, waarbij voor de warmtemeters en warmteverdelmeters die op afstand uitleesbaar zijn in ieder geval geldt dat regels worden gesteld ten aanzien van de beveiliging van meetgegevens.

Artikel 2.26

1. Een aangewezen warmtebedrijf baseert de aan de verbruiker in rekening te brengen kosten voor de levering van warmte op:
 - a. een individuele warmtemeter;
 - b. een individuele warmteverdelmeter, of
 - c. een voor een verbruiker inzichtelijke warmteverdeelsystematiek.
2. De warmteverdeelsystematiek gaat uit van een binnen de technische en financiële mogelijkheden zo nauwkeurig mogelijke benadering van het werkelijke aandeel van het verbruik van de individuele verbruiker.
3. In afwijking van het tweede lid kunnen als onderdeel van de warmteverdeelsystematiek aan een individuele verbruiker worden toegerekend:
 - a. de kosten van verbruik in het gemeenschappelijk belang;
 - b. redelijke kosten voor de uitvoering van de warmteverdeelsystematiek in een appartementengebouw of in een multifunctioneel gebouw indien dit door een ander dan het aangewezen warmtebedrijf geschiedt.
4. Indien een onroerende zaak, die is gebouwd voor 1 juli 2019, bestaat uit meerdere verblijfsruimten kan een aangewezen warmtebedrijf het individueel gemeten warmtegebruik van de verbruiker, door middel van een individuele warmtemeter, individuele warmteverdelmeter of een warmteverdeelsystematiek, corrigeren aan de hand van correctiefactoren die door het aangewezen warmtebedrijf zijn vastgesteld met in acht name van de daarvoor gangbare technische normen voor:
 - a. de ligging van verblijfswoonruimten;
 - b. leidingverliezen voor transportleidingen.
5. De warmteverdelmeters en andere technische voorzieningen voor benadering, meting of registratie van het aandeel van de individuele verbruiker in het totale verbruik, worden aan de hand van daarvoor gangbare technische normen geïnstalleerd en toegepast.
6. Op daartoe strekkend verzoek van een verbruiker laat een aangewezen warmtebedrijf éénmalig door een onafhankelijke, voor zowel de verbruiker als het aangewezen warmtebedrijf aanvaardbare deskundige onderzoek uitvoeren naar de mate waarin de warmteverdeelsystematiek voor de verbruiker, voldoet aan het eerste tot en met derde lid. De helft van de kosten van dit onderzoek komt voor rekening van het aangewezen warmtebedrijf.

7. Op daartoe strekkend verzoek van een verbruiker laat een aangewezen warmtebedrijf de werking van de warmteverdeelmeters controleren door een onafhankelijke, voor zowel de verbruiker als het aangewezen warmtebedrijf aanvaardbare deskundige. De toedeling van de kosten van dit onderzoek tussen de verbruiker en het aangewezen warmtebedrijf vindt plaats op basis van de conclusie van het onderzoek.
8. Indien de verbruiker en het aangewezen warmtebedrijf niet tot overeenstemming komen over de keuze van een voor beiden aanvaardbare deskundige dan kan de Autoriteit Consument en Markt worden gevraagd om deze aan te wijzen.
9. Het aangewezen warmtebedrijf verleent aan het onderzoek de nodige medewerking.
10. Indien bestaande technische voorzieningen als bedoeld in het vijfde lid worden vervangen, zorgt een aangewezen warmtebedrijf dat de nieuwe voorzieningen van een type zijn waarvan een onafhankelijke deskundige aan de hand van daarvoor gangbare technische normen de deugdelijkheid heeft vastgesteld.
11. In dit artikel wordt onder een verbruiker mede verstaan een eindgebruiker als bedoeld in artikel 10bis, eerste lid, eerste alinea van richtlijn 2012/27/EU het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie, tot wijziging van richtlijnen 2009/125/EG en 2010/30/EU en houdende intrekking van de richtlijnen 2004/8/EG en 2006/32/EG (PbEU 2012, L315).

Het voorstel gaat duidelijk in op nieuwe ontwikkelingen en mogelijkheden naar de toekomst. De wet biedt ruimte voor ontwikkeling.

De vrijblijvendheid verdwijnt en er worden meer verantwoordelijkheden bij de verschillende partijen gelegd.

De uitleg en interpretatie

De Energy Efficiency Directive stelt duidelijk dat er gemeten moet worden. De richtlijn stelt dat uiterlijk 31 december 2016 alle gebouwen voorzien moeten zijn van individuele meters of ten minste warmtekostenverdelers. Er wordt geen voorbehoud gemaakt.

Warmtewet – periode t/m 2018

De Warmtewet is hier duidelijk minder strikt en stelt (ontbindende) voorwaarden aan deze verplichting. Feitelijk wordt zelfs gesteld dat indien er in een bestaand en onbemeterd gebouw geen vraag ontstaat naar een individuele meter, er ook geen meter (of meetsysteem) geplaatst hoeft te worden.

Aan de andere kant, stellen andere artikelen binnen dezelfde Wet dat er wel een afrekening opgesteld dient te worden op basis van werkelijk verbruik. Hier hebben we dus te maken met enige tegenstrijdigheden en biedt de Wet dus mogelijkheden tot interpretatie. Mogelijke reden kunnen zijn:

- De Warmtewet is bedoeld om de eindgebruiker te beschermen tegen te hoge tarieven. Het aanbrengen van individuele bemetering brengt kosten met zich mee en dat was nu net niet de bedoeling.
- Artikel 8a heeft wellicht onbedoeld een foutieve regel meegekregen. Het punt onder Artikel 8, lid 2, onderdeel a: „wanneer een gebruiker hierom vraagt“ kan eigenlijk nooit toegepast worden in geval van een toepassing met warmtekostenverdelers. Een warmtekostenverdelers kan enkel en alleen toegepast worden indien alle radiatoren in een gebouw voorzien worden.

Warmtewet – periode vanaf 2019

Na de evaluatie van de Warmtewet worden een aantal zaken “gerepareerd”. Het is gebleken dat met name woningcorporaties en verenigingen van eigenaren veelal te maken hebben gehad met extra kosten en lasten en gebruikers vaak met hogere kosten dan voorheen.

Er wordt dan ook besloten om verhuurders en verenigingen van eigenaren vrij te stellen van de administratieve verplichtingen vanuit de Warmtewet. De artikelen 8 en 8a blijven overigens wel van kracht, deze komen immers voort vanuit de Energy Efficiency Directive en kunnen dus niet opzij geschoven worden.

Wet collectieve warmtevoorziening (Warmtewet 2.0)

De nieuwe versie van de Warmtewet gaat flink verder en legt nieuwe doelstellingen en scherpere regels. Ook worden er meer aspecten “gerepareerd” zodat de Warmtewet beter aansluit bij de algehele (klimaat)doelstellingen.

Ondanks het feit dat het een voorstel van Wet betreft en er nog de nodige tekstuele fouten te vinden zijn, is de vrijblijvendheid ten aanzien van het aanbrengen van een individuele meter dan wel kostenverdelers verdwenen. Er moet dus een meter geplaatst worden en daarbij moet deze op afstand uitleesbaar zijn.

Er wordt tevens duidelijk gemaakt welke artikelen wanneer en voor wie gelden. De verplichting tot het aanbrengen van een individuele meter of warmtekostenverdelers geldt dus voor elke situatie (collectieve installatie).

Overlapping en onduidelijkheid

Doordat verhuurders en verenigingen van eigenaren niet meer hoeven te voldoen aan de administratieve verplichtingen voortvloeiend uit de Warmtewet, maar formeel nog wel moeten voldoen aan de artikelen 8 en 8a, ontstaat er op basis van de wettekst een onduidelijkheid.

In geval van een bestaand en onbemeterd complex is er dus niet direct een verplichting tot het aanbrengen van individuele bemetering. En wat als er een gebruiker toch om een meter vraagt?

Indien een gebruiker toch om een meter vraagt, zal er dus iets gedaan moeten worden om te kijken of een en ander technisch onmogelijk of financieel niet redelijk is. In geval van warmtekostenverdelers is de technische haalbaarheid al gauw duidelijk. Ook financieel is dit bijna altijd redelijk. Echter, doordat een warmtekostenverdelers alleen toepasbaar is indien deze in alle woningen of appartementen aangebracht is, zal hiervoor dus een toestemming verkregen moeten worden van deze betreffende gebruikers. Hiervoor gelden regels en eisen vanuit andere Wet- en Regelgeving.

Komt er vanuit de overige gebruikers onvoldoende toestemming, dan ontstaat eigenlijk een technische onmogelijkheid en hoeft er dus geen individuele bemetering te worden aangebracht.

Het nieuwe wetsvoorstel vanuit de Warmtewet 2 houdt hier dus rekening mee en repareert dit item.

Terug naar het verleden?

Kan men ook terug naar een situatie zonder individuele bemetering? Theoretisch ja, praktisch eigenlijk niet. In een dergelijke situatie zou dit nu ook slechts tijdelijk zijn.

Men zou zich ook moeten afvragen waarom men wil afstappen van individuele bemetering. Vaak is er sprake van een onderliggende oorzaak. Indien deze duidelijk is, en opgelost, dan zal er geen reden zijn om (tijdelijk) af te stappen van de aanwezige individuele bemetering.

Mogelijke redenen

Enkele mogelijke redenen om af te willen van de Warmtewet zouden de volgende punten kunnen zijn:

- *Administratieve rompslomp*

Onze wetgever heeft reeds een hoop moeite gedaan. Voor verhuurders en verenigingen van eigenaren is er al een vrijstelling ingezet. Deze partijen hoeven niet meer te voldoen aan de administratieve verplichtingen voortvloeiend uit de Warmtewet.

Enkele artikelen blijven wel van kracht, hier gelden bovenliggende regels.

- *Grote verschillen in afrekeningen warmtekosten*

Individueel afrekenen van warmtekosten leidt uiteraard tot verschillen. Soms zijn deze verklaarbaar en worden ze simpelweg veroorzaakt door verschillen in stookgedrag.

Echter, we komen af en toe ook verschillen tegen die niet zonder meer verklaard worden door verschillen in stookgedrag. Hier is duidelijk meer aan de hand. Enkele aspecten die wij kunnen noemen zijn de volgende:

- Radiatoren die niet meer volledig warm worden, kunnen een grote veroorzaker zijn van hogere tot extreme afrekeningen warmtekosten. Indien een radiator niet meer de volledige capaciteit heeft, zal het bijna onmogelijk zijn om een ruimte te verwarmen en daarbij een bepaald comfort te behalen.

Veelal is een dergelijk probleem te herkennen aan een acceptabele prijs per eenheid en zeer hoge meterstanden in incidentele gevallen.

- Slecht renderende CV-ketels en/of transportleidingen dragen bij aan grote warmteverliezen. Een groot gedeelte van de opgewekte warmte gaat verloren voordat deze daadwerkelijk in de diverse aangesloten woningen is beland.

Deze situatie kan herkend worden door juist een hoge prijs per eenheid en vaak beschadigde of zeer oude isolatie van de transportleidingen.

- Bouwkundige staat van het gebouw. Het komt voor dat er grote verschillen in bouwkundige staat van woningen en gebouwen te zien zijn. Na-isolatie (dubbele beglazing, nieuw dak) tegenover geen of slechte isolatie (enkel glas).

Aantekeningen

Meer informatie

Indien de tekst en uitleg op de voorgaande bladzijden niet voldoende is, kunt u uiteraard uw vragen rechtstreeks aan ons stellen. Dit kan op de volgende manieren:

E-mail	info@wms.nl afrekening@wms.nl vragen@wms.nl	(Algemeen) (Afdeling Afrekeningen) (Vragen over afrekeningen)
Telefoon	0515 575 222 058 205 3838 0515 577 019	(Algemeen) (Afdeling Afrekeningen) (Bewonerslijn)
Adres	Warmtemeterservice B.V. James Wattstraat 24 8912 AS Leeuwarden	

Soms blijven er toch nog zaken onduidelijk en is het wenselijk om nadere informatie via de overheid te verkrijgen. In dit geval kan men terecht bij de volgende partijen:

Autoriteit Consument en Markt (ACM):

[Ik wil warmte leveren. Wat moet ik doen? | ACM.nl](#)

Overheid (wettenbank):

[wetten.nl - Regeling - Warmtewet - BWBR0033729 \(overheid.nl\)](#)

Rijksoverheid (RVO)

[Publicaties over de Warmtewet | RVO.nl | Rijksdienst](#)